

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-2997/21-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Marine Kosović Marković, predsjednice vijeća, mr.sc. Inge Vezmar Barlek i Eveline Čolović Tomić, članica vijeća, te sudske savjetnice Dijane Filipčić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja
6, kojeg zastupa opunomoćenik protiv
tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe
Zagreb, radi rješavanja spora između korisnika i operatera, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude Upravnog suda u Rijeci, poslovni broj: Usl-269/2021-5 od 19. svibnja 2021., na sjednici vijeća održanoj 10. lipnja 2022.

p r e s u d i o j e

I Žalba se djelomično odbija i potvrđuje presuda Upravnog suda u Rijeci, poslovni broj: Usl-269/2021-5 od 19. svibnja 2021. osim u dijelu točke I. izreke koji glasi: „, te se predmet vraća tuženiku na ponovni postupak“.

II Poništava se dio točke I. izreke presude Upravnog suda u Rijeci, poslovni broj: Usl-269/2021-5 od 19. svibnja 2021. u dijelu koji glasi: „, te se predmet vraća tuženiku na ponovni postupak“.

III Odbija se zahtjev za naknadu troškova sastava žalbe.

Obrazloženje

1. Oспораваном presudom Upravnog suda u Rijeci odbijen je tužbeni zahtjev za poništenje rješenja tuženika, KLASA: UP/I-344-08/20-01/1143, URBROJ: 376-05-2-21-09 od 3. veljače 2021. i predmet vraćen tuženiku na ponovni postupak (točka I. izreke) te je odbijen zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora (točka II. izreke).
2. Predmetnim rješenjem tuženika obustavljen je postupak rješavanja spora tužitelja s operatorom javnih komunikacijskih usluga
3. Upravni sud u Rijeci ocijenio je zakonitim rješenje tuženika pozivom na, između ostalih, članak 51. stavak 1. Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne

novine", broj: 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17.) i članak 46. stavak 5. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, broj: 47/09., dalje: ZUP) radi čega je presudio na temelju članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. - odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 29/17., dalje: ZUS).

4. Protiv navedene presude žalbu je podnio tužitelj u cijelosti zbog bitne povrede pravila sudskog postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene odredbi ZUP-a i Zakona o elektroničkim komunikacijama. Prvenstveno navodi članak 60. stavke 1. i 3. ZUS-a te nastavno navodi kako je drugi dio izreke kojim se predmet vraća tuženiku na ponovni postupak u suprotnosti s prvim dijelom izreke pobijane presude kojim je odbijen tužbeni zahtjev za poništenje rješenja tuženika od 3. veljače 2021. Iz iznesenog slijedi da je izreka pobijane presude proturječna sama sebi te suprotna sadržaju obrazloženja, odnosno razlozima o odlučnim činjenicama koje se u obrazloženju iznose.

4.1. Nastavno navodi kako je pokrenuo postupak radi otklanjanja smetnje u korištenju usluge na broju nastale zbog oštećenja podmorskog kabela što je dovelo do isključenja navedenog broja 10. rujna 2020., na kojemu je tužitelj koristio paket usluga. je, u pokušaju da otkloni smetnje, odnosno da barem otkloni posljedice istih i omogući tužitelju korištenje bilo kakve usluge, ponudio korištenje zamjenske usluge na broju na što je tužitelj pristao. Tako je aktivirana zamjenska usluga I paket, međutim i na ovom broju su evidentirane smetnje. Budući da nije mogao omogućiti niti korištenje zamjenske usluge na potonjem broju telefona, to je 31. prosinca 2020. obustavljena i ova usluga.

4.2. Nije točno da je tužitelj tražio trajno isključenje zamjenske usluge, već je I taj koji je to ponudio uz obustavu naplate. Do dana sastava ove žalbe temeljni zahtjev tužitelja, otklon smetnje u korištenju usluga na broju nikada nije riješen, dakle tužitelj do danas nema oblik komunikacijske usluge na koju ima pravo po Zakonu o elektroničkim komunikacijama. Poziva se na članak 25. stavak 10. navedenog Zakona, zatim članke 50. i 51. istog Zakona, koje navodi, te zaključuje da nije postupio po svojoj zakonskoj obvezi jer ne održava svoju komunikacijsku mrežu i odbija poduzeti potrebne radove na njoj kako bi otklonio smetnje koje tužitelj ima u korištenju usluga operatera.

4.3. Prema tome, nespornim smatra ključne činjenice: da spor između I tužitelja nije riješen budući da nije otklonjena smetnja u korištenju prvo zatražene usluge jer ne održava elektroničku komunikacijsku infrastrukturu, a radi se o usluzi na koju tužitelj ima zakonsko pravo. Stoga smatra da još uvijek postoje pretpostavke za vođenje postupka zbog zahtjeva tužitelja za otklon smetnje u korištenju usluge na broju jer se radi o prigovoru u vezi s pružanjem usluga tužitelju. Iz iznesenog proizlazi kako je pogrešno primijenjena odredba članka 46. stavka 5. ZUP-a koju navodi.

4.4. Nadalje navodi kako je prvostupanjski sud propustio utvrditi kršenje Zakona o elektroničkim komunikacijama od strane tuženika budući da tuženik nije postupio u skladu s obvezama iz članka 5. stavka 4., članka 119. točaka 9. i 29. Zakona koje navodi.

4.5. Izreku pobijanog rješenja tuženika smatra protivnom članku 98. ZUP-a koji navodi, osobito jer je u obrazloženju tuženik naveo da se dio zahtjeva korisnika, koji se odnosi na otklon poteškoće na broju , prosljeđuje na nadležno

postupanje inspektoru elektroničkih komunikacija HAKOM-a, za koji će se voditi poseban postupak. Iz navedenog nesporno proizlazi da izreka pobijanog rješenja ne sadrži odluku u odnosu na dio zahtjeva tužitelja koji se odnosi na poteškoće u korištenju usluge na broju _____ da je u odnosu na poteškoće u korištenju usluga na navedenom broju izreka neodređena osobito sagledano u svjetlu citiranog dijela obrazloženja, te da je citirana izreka suprotna obrazloženju jer iz izreke proizlazi kako se postupak obustavlja u odnosu na sve zahtjeve tužitelja, odnosno niti jedan od njih nije u samom tekstu izreke izuzet od obustave postupka. Prema tome, predmetna izreka je manjkava, protivna obrazloženju rješenja, ne sadrži odluku o cjelovitom zahtjevu tužitelja pa je samim time nezakonita. Poziva se na članak 100. ZUP-a koji također navodi.

4.6. Slijedom svega iznesenoga, Sudu predlaže poništiti prvostupanjsku presudu i presudom riješiti stvar na način da usvoji tužbeni zahtjev i poništi rješenje tuženika od 3. veljače 2021. uz naknadu troškova upravnog spora tužitelju. Traži i troškove sastava žalbe u iznosu od ukupno 3.125,00 kuna.

5. Tuženik u odgovoru na žalbu u bitnom navodi žalbene razloge i obrazloženje pobijane presude pa zaključuje da je prvostupanjska presuda donesena na osnovu činjenica i dokaza te pravilne primjene materijalnog prava radi čega smatra kako nema osnove za usvajanje žalbe. Predlaže sudu u smislu članka 74. stavka 1. ZUS-a žalbu tužitelja odbiti i potvrditi prvostupanjsku presudu.

6. Žalba je djelomično osnovana.

7. Prema odredbi članka 66. stavka 1. ZUS-a, protiv presude upravnog suda stranke mogu podnijeti žalbu zbog bitne povrede pravila sudskog postupka, pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja u sporu i pogrešne primjene materijalnog prava.

8. Ispitujući osporavanu presudu u granicama razloga navedenih u žalbi u smislu odredbe članka 73. stavka 1. ZUS-a, ovaj Sud nalazi da se pobijana presuda prvostupanjskog suda ne može ocijeniti nezakonitom osim u dijelu izreke u kojem je navedeno da se predmet vraća tuženiku na ponovni postupak.

9. Naime, prvostupanjski sud je osporavanom presudom na temelju članka 57. stavka 1. ZUS-a odbio tužbeni zahtjev podnesen radi poništenja rješenja tuženika od 3. veljače 2021. kojim je obustavljen postupak rješavanja spora s operatorom javnih komunikacijskih usluga _____. Prema tome, u konkretnom slučaju nema osnove za vraćanje predmeta tuženiku na ponovni postupak jer je za to u smislu odredbi članka 58. ZUS-a potrebno prethodno poništiti rješenje tuženika, što ovdje nije slučaj.

10. U odnosu na ostale žalbene prigovore tužitelja, kojima u bitnom tvrdi kako nema osnove za obustavu upravnog postupka jer nije riješen zahtjev tužitelja za uspostavu usluge na broju _____ popravkom podvodnih kabela, treba reći kako se isti ne mogu uvažiti.

11. Naime, u upravnom postupku koji je prethodio ovom upravnom sporu, utvrđeno je kako je tužitelj podnio zahtjev za otklon poteškoće na broju _____ na kojem broju je koristio _____ usluga, a koja usluga je isključena 10. rujna 2020. zbog oštećenog podmorskog kabela. Istoga dana je aktivirana zamjenska usluga _____

_____ kod koje usluge su također evidentirane smetnje radi čega je 31. prosinca 2020. isključena i ova usluga. Tužitelju je za nepravovremeni otklon smetnje isplaćena naknada od 3.600,00 kuna te je izvršeno odobrenje po

računu za studeni 2020. godine u iznosu od 200,49 kuna, a zaduženje za prosinac 2020. godine nije bilo ispostavljeno.

12. Iz navedenog nespornog činjeničnog stanja proizlazi da je operator komunikacijskih usluga u cijelosti prihvatio prigovor tužitelja dok je u dijelu zahtjev za otklon poteškoće na broju proslijeđen na nadležno postupanje inspektoru elektroničkih komunikacija obzirom da se ne radi o sporu iz članka 51. stavka 1. Zakona o elektroničkim komunikacijama.

13. Odredbom članka 51. stavka 1. Zakona o elektroničkim komunikacijama propisano je, između ostalog, da u slučaju spora između krajnjeg korisnika usluga i operatora javnih komunikacijskih usluga u vezi s pružanjem usluga, iznosom kojim je zadužen za pruženu uslugu, kakvoćom pružene usluge, prigovorom zbog povrede odredaba pretplatničkog ugovora ili prigovorom zbog povrede prava u vezi sa zaštitom pristupa otvorenom internetu krajnji korisnik usluga može podnijeti zahtjev za rješavanje spora Agenciji u roku od 30 dana od dana dostavljanja pisanog odgovora povjerenstva za pritužbe potrošača iz članka 50. stavka 13. ovoga Zakona.

13.1. Člankom 112. stavkom 1. točkom 15. navedenog Zakona propisano je da je u obavljanju inspekcijskog nadzora inspektor ovlašten nadzirati i pregledati elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu, radijsku postaju, radijsku opremu, elektroničku komunikacijsku mrežu i drugu elektroničku komunikacijsku opremu te provjeravati ispunjavanje uvjeta utvrđenih ovim Zakonom, propisima donesenim na temelju ovoga Zakona i posebnim propisima.

14. Prema tome, a imajući na umu citirane odredbe Zakona o elektroničkim komunikacijama, kao i naprijed navedeno činjenično stanje, Sud nalazi osnovanom odluku prvostupanjskog suda kojom je potvrđena odluka tuženika o obustavi upravnog postupka budući da u dijelu zahtjeva tužitelja koji predstavlja zakonom propisani spor između krajnjeg korisnika usluga i operatora javnih komunikacijskih usluga više ne postoje pretpostavke za vođenje upravnog postupka u smislu članka 46. stavka 5. ZUP-a, dok je u preostalom dijelu zahtjev tužitelja, koji takav spor ne predstavlja (radi čega tuženik o njemu ni ne može meritorno odlučiti), upućen nadležnom inspektoru na postupanje.

15. Kraj takvog stanja stvari, valjalo je na temelju odredbe članka 74. stavka 1. ZUS-a odlučiti kao u točki I izreke ove presude, a na temelju članka 74. stavka 2. ZUS-a kao u točki II izreke. Odluka o troškovima sastava žalbe (točka III izreke) donesena je na temelju odredbe članka 79. stavka 4. ZUS-a budući da tužitelj u pretežitom dijelu žalbe nije uspio.

U Zagrebu 10. lipnja 2022.

Predsjednica vijeća
Marina Kosović Marković

Dokument je elektronički potpisan:
Marina Kosović-Marković

Vrijeme potpisivanja:
08-09-2022
07:47:22

DN:
C=HR
O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=80C1156415448522D3133363133333630303638
OU=Signature
S=Kosović-Marković
G=Marina
CN=Marina Kosović-Marković